

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
28-05-2010

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει στο Ιλλυρικό εναντίον του Κλαυδίου· ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του και, αφού σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός, τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη (ή: οδηγείτο σιδηροδέσμιος ...). Επρόκειτο να επιβιβαστεί στο πλοίο· η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να επιβιβαστεί μαζί του. Δεν το κατόρθωσε: νοίκιασε (ένα) ψαροκάικο και ακολούθησε το τεράστιο πλοίο.

Με αυτό το σχέδιο εμφανίστηκε κάποτε απρόοπτα και ξαφνικά και έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Παρόλο που ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στα φορέματά τους, εντούτοις ο Αύγουστος προσποιήθηκε ότι δεν τις είχε δει και άφησε την ώρα να περάσει με άλλες κουβέντες, ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία (της). Τότε ρώτησε την κόρη (του), αν μετά από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «Εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σε εκείνη ένα ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

- partibus:** γενική πληθυντικού → **partium**
milites: κλητική ενικού → **miles**
ingentem: ον. πληθ. ουδ. συγκρ. → **ingentiora**
ornatrices: ονομαστική ενικού → **ornatrix**
vestem: αφαιρετική ενικού → **veste**
aliis: γενική ενικού → **alius**
sermonibus: ονομαστική ενικού → **sermo**
tempus: αιτιατική πληθυντικού → **tempora**
mentionem: δοτική ενικού → **mentioni**
filiam: γενική ενικού → **filiae**
annos: αφαιρετική ενικού → **anno**
mendacium: γενική πληθ. → **mendaciorum**
quid: ονομ. ενικού στο θηλυκό → **quis**
istae: αιτιατική ενικού ουδετέρου → **istud**
te: γενική πληθ. στο γ' πρόσωπο → **sui**

B2.

- moverat:** αφαιρετική σουπίνου → **motu**
fuerat: γ' εν. παρατ. υποτ. → **esset**

occiso: β' εν. πρκμ. οριστ. εν.φ. → **occidisti**

orabat: α' πληθ. ενεστ. υποτ. → **oremus**

imponeretur: απρφ. ενεστ. → **imponi**

conduxit: β' εν. ενεστ. προστ. → **conduc**

secuta est: γενική γερουνδίου → **sequendi**

intervenit: γ' πλ. ενεστ. οριστ. → **interveniant**

oppressit: β' πλ. μελλ. προστ. → **opprimite**

deprehendit: β' πλ. υπρσ. υποτ. → **deprehendissetis**

extraxit: α' εν. μελλ. οριστ. παθ. φ. → **extrahar**

mallet: το ίδιο προσ. ενεστ. → **malit**

respondisset: γ' πλ. μελλ.οριστ. → **respondebunt**

obicit: β' πλ. παρατ. υποτ. παθ. φ. → **obiceremini**

faciant: γ' πλ. πρκμ. υποτ. . → **fecerint**

Γ1α.

Romam: απρόθετη αιτιατική (όνομα πόλης) ως επιρρηματικός προσδιορισμός της κίνησης σε τόπο στο *trahebatur*

piscatoriam: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο *naviculam*

aliquando: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *intervenit*

earum: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός γενική κτητική στο *vestem*

vidisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρ. *dissimulavit*

tempus: αντικείμενο στο ρ. *extraxit*

calvam: κατηγορούμενο στο *te* (που είναι αντικείμενο στο *faciant*)

Γ1β.

«.....**ne istae te calvam faciant**» :

Δευτερεύουσα **ενδοιαστική** πρόταση, ουσιαστική, ως αντικείμενο στο *non times* .

Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο *ne*, επειδή ο φόβος είναι μήπως συμβεί κάτι.

Εκφέρεται με υποτακτική όπως όλες οι ενδοιαστικές προτάσεις γιατί το περιεχόμενό τους αφορά κάτι το ενδεχόμενο ή πιθανό.

Συγκεκριμένα εκφέρεται με **υποτακτική ενεστώτα** (*faciant*) – που επιβάλλεται από την ιδιομορφία - γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*non times*) και αναφέρεται στο παρόν –μέλλον. Ο φόβος είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Γ2α.

Ενεργητική σύνταξη:

Scribonianus **arma** in Illyrico contra Claudium **moverat.**

Παθητική σύνταξη:

Arma in Illyrico contra Claudium **a Scriboniano** **mota erant.**

Γ2β.

Occiso Scriboniano → **Cum Scribonianus occisus esset.**

Εφόσον η μετοχή είναι παρακειμένη, δηλώνει το προτερόχρονο, επομένως θα χρησιμοποιήσουμε υποτακτική υπερσυντελικού με εξάρτηση από ιστορικό χρόνο (trahebatur).

Γ2γ.

Ego, pater, cana esse malo → **Iulia respondit patri se canam esse malle.**

Η κλητική προσφώνηση
έγινε Αντικ. του ρήματος
εξάρτησης

Κατηγορούμενο στην ίδια πτώση
με το Υποκ.

To ego → se